

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece
Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani
Lir 1.— za vrsto. — Mali
oglas Lir 0.05 za besedo. —
Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

BODOČNOST JUGOSLOVANSKE TRGOVINE

V jedni izmed zadnjih številčk prinaša «Slovenski narod» zanimiv opis ljubljanske trgovine, ki ima dokaj sličnosti z našimi tukajšnjimi razmerami. Radi aktualnosti tega vprašanja in ker vemo, da bode naše ljudstvo z zanimanjem čitalo ta odkritosrčni popis ljubljanskih trgovskih razmer, smo smatrali potrebno ponatisniti ga v celoti.

«Po vojni, pa že tudi med vojno se je ustanovilo vse polno novih trgovin, med temi veliko grosistov. Ne vem, če se bodo vsi ti držali, to pokaže bodočnost. V trgovskih krogih se pa že govori o bodočih polomih. Pred letom in prej so morali hoditi trgovci iz vseh krajev v Ljubljano po blago, ker tudi v Zagrebu niso vsega dobili, kar so potrebovali. Tako je Ljubljana, in le to imam pred vsem v mislih, videla ljudi iz vse Jugoslavije, Banata, Bačke, Bosne itd. Včasih so se kar trgali za blago. Ti trgovci ne bodo vedno hodili sem, ker prvič bodo dobili blago že v Zagrebu in drugih mestih, kjer so se ustanovile že tudi druge veletrgovine, ali pa bodo nabavljali blago direktno. Proces bo isti, kot se je to opazalo v Trstu. Od začetka so rastle grosisti kakor gobe; vsak detajlist, ki je bil agil in je videl ta naval trgovcev, kateri prej nikoli niso hodili v Trst, je postal čez noč grosist, prodajal samo »ingrosso« ali pa oboje skupaj. Če jo imel prostoren lokal, je kmalu dobil polno robe, tudi v komisijo, in si je napravil tisočake.

Prišel je pa čas, ko se je naval polegel; precej teh trgovin je izginilo, ostale so le solidnejše in finančno močnejše, pred vsem stare trgovine. Isti proces bo ah je že prišel tudi v Ljubljano. Manjši trgovec ne bo vedno letal od enega do drugega trgovca in našel pri enem en predmet, pri drugem zopet drugega. Obrnil se bo tja, kjer bo dobil večjo izbiro, da ne bo izgubil preveč časa. V kolikor bo potreba večja, v toliko se bo to bolj udeležovalo. Grosist, če bo hotel uspevati, bo moral biti čim dalje bolj sortiran.

V Ljubljani smo imeli pred vojno velike engross-trgovine. Te trgovine so pošiljale svoje potnike večkrat na leto po Kranjski, Spod. Stajerski, Sp. Koroški, Istri, v Hrvaško Primorje, Liko, nekoliko tudi v Bosno in Dalmacijo. Danes moramo računati, da se je ta konzum razdelil na več veletrgovin; menda jih bo najmanj petkrat toliko, dalje moramo računati, da je Ljubljani odpadlo veliko odjemalcev. Vse zasedeno ozemlje, Istra Primorsko, del Notrajske ne pride kot odjemalec za Ljubljano več v poštev. Odpadla je pa tudi južna Koroška, kar posebno občuti Kranj. Nasprotno se je pa Ljubljana pomnožila za več 1000 ljudi.

V zadnjem času se snuje nekaka trgovska zadruga, ki bi bila kupovala na veliko za svoje člane trgovce manufakturne. To misel je pozdravljati. Gre le za to, kdo bo to vodil, bo li dotični imel dovolj prakse in bo li ta zadruga imela povsod zaupanje.

Če bo uspevala, kar le iskreno želimo, bo morala misliti tudi na intenzivno delo. Prišel bo kmalu čas ko trgovec ne bo vedno hodil v Ljubljano; treba ga bo poiskati. Danes že iščejo tuje tvrdke zastopnike. Ako ne bomo mi sami poiskali trgovcev v manjših krajih, poiskali jih bodo tujci, in tako bi se utegnilo zgoditi sčasoma, da bo našo Jugoslavijo prepravljalo dan za dnevom na tisoče večinoma židovskih agentov.

Saj je samo Dunajska trgovska zbornica izdala na leto skoro 5000 legitimacij za kovčke. Treba bo organizirati potovanje, ako ravno je to danes draga stvar. Pomisliti moramo, da bo kmalu cela Dalmacija izpraznjena italijanskih čet. Prej so obvladale tržaške tvrdke vso Dalmacijo, Črno goro, Bosno in Hercegovino. Gledati moramo, da pritegnemo vsaj nekaj trgovcev v Ljubljano, kar ne bo tako težko. Gre za to, da dobi več naših pomočnikov zaslužka. Kdor bo agilen in bo prej prišel, bo delal kupčije. V trgovskem oziru naj postane Ljubljana zopet faktor, kakor je bil pred vojno; posebno kar se tiče solidnosti, je uživala splošen ugled. Danes se ne more vobče trditi istega, ker je prišlo v trgovino precej takih elementov, ki niso bili trgovci, ali pa vsaj ne solidni. To se bo sčasoma izčistilo.

Misliti moramo tudi na domačo industrijo. Kaj premoremo, pokaže tudi lemenj vzorcev v septembru. Po mojem mnenju bi se dalo več eksportirati, ako bi bilo vse bolj organizirano.

Merodajne osebe naj premisljijo, da se da vse, kar je Ljubljana zaradi okupacije po Italiji in zaradi nesrečnega plebiscita na Koroškem v trgovskem oriru izgubila, na drugi strani nadomestiti, ne samo v korist dotičnikov, ki bodo pri tem nekaj zaslužili, nego v splošno korist».

Nemški odpor proti francoskemu pritisku

Versajska mirovna pogodba, ta božji strah, še vedno dela preglavice diplomatom.

Nemci delajo zvijačno politiko, sedaj se ti vržejo v ofenzivo, sedaj zopet v defenzivo, kakor pač kaže.

V ospredju splošnega zanimanja stoji seveda še vedno gorenje šlezko vprašanje.

Kako stališče zavzemajo Nemci, je razvidno iz note, ki jo je odposlala nemška vlada francoski.

Nemška vlada pravi v svojem odgovoru, da jo je korak Francije radi Gorenje Šlezije začudil. Poročila generala Leronda — nadaljuje nemška nota — in poročila poljske vlade o položaju v Gornji Šleziji se ne ujemajo. Nevarnost za mir v Gornji Šleziji nikakor ne grozi od nemškega prebivalstva, kajti to prebivalstvo ni nikoli mislilo na vstajo, temveč je le želelo, da bi se moglo nemoteno posvečati svojim vsakdanjim opravilom, ne da bi bilo ovirano s strani poljskega dela prebivalstva. Nemška vlada misli, da ni general Höfer dal nikakih izzivalnih izjav. Sicer pa se je ta general že povrnil v svoje bivališče v Koburgu. Nemška vlada protestira proti temu, da se daja nemškim prostovoljskim četam ime »bande«, kajti to ime ne zasluži tisti, ki branijo svoj domači kraj. Nemško prebivalstvo ne more nikakor biti odgovorno za umor majorja Montalé-a. Dasi je treba ta dogodek obžalovati, vendar so politične posledice, ki jih izvaja iz njega francoska vlada, pretirane in neupravičene. Dalje naglašava nota, da je dala nemška vlada razorožiti prostovoljske čete, ki so prekoračile mejo, dočim se Poljaki zopet pripravljajo k novi vstaji. Čete generala Hallerja so zbrane na izhodnih točkah, da bi lahko zopet udrele v Gornjo Šlezijo. Zraven tega so ostale organizacije vstajev nedotaknjene in mnogo vstajev je bilo sprejetih v občinski policijo. Francoske čete niso storile nič za razorožitev poljskih vstajev. Samo en del uprave je prešel v roke medzavezniške komisije in Nemčiji prijazne osebe se nadalje zlostavljajo. Glavni stan vstajevskega poglavarja se še vedno nahaja v Schoppinitzu pod imenom likvidacijske komisije. Nemška vlada upa, da se bo francoska vlada prepričala, da ne grozi v Gornji Šleziji nikakova nova vstaja in da je položaj napet samo za to, ker se odlašajo rešitev tega vprašanja. Prisotnost novih francoskih čet gotovo ne bi pomirila duhov. Nota pravi ob zaključku, da je nemška vlada dokazala po sprejetju ultimatumu, da hoče mir in ne novih vojnih pustolovščin. Nemška vlada bo nadaljevala v tej smeri, toda izvršitev mirovne pogodbe bo odvisna predvsem od tega, ali se bodo Poljaki prisilili, da bodo spoštovali mirovno pogodbo in se odrekli vsakemu nasilnemu nastopu.

Dalje pa se tudi napetost med angleško in francosko vlado glede nastopa v Gornji Šleziji še nikakor ni polegla, dasi se Lloyd Georges sila trudi, da bi spraval iz sveta spornost med Anglijo in Francijo glede gorenješlezkega vprašanja. Vsaj tako se glasijo zadnja poročila.

Neka vest Reuterjevega dopisnega urada pravi, da se je položaj med Anglijo in Francijo znatno zboljšal. Nespora-

zumi so se v glavnem razpršili. Angleški poslanik v Parizu je imel po seji francoskega ministrskega sveta nov pogovor z Briandom. Po zadnjih vsteh iz Pariza se je razmerje med obema vladama popolnoma razjasnilo.

Tudi londonski listi zatrjujejo, da je zadnji angleški noti o Gornji Šleziji sledil sporazum med obema vladama. Resna oblika angleške note ni bila nikakor ublažena, temveč je le bila odpravljena nevarnost popolne nesloge med Anglijo in Francijo. Sporazum se je dosegel tako hitro — naglašajo listi, — da se bo sestanek vrhovnega sveta mogel vršiti te dni v Parizu. Lord Curzon in Balfour odpotujeta v Pariz v sredo. Ni izključeno, da se bo sestanka udeležil tudi ministrski predsednik Lloyd George. Ker pa ga zadržujejo važna opravila v Londonu skoro ves teden, se ne bo nikakor mogel udeležiti otvoritvene seje, temveč bo prišel pozneje.

Pri odkritju spomenika vojnikom, ki so padli v zadnji vojni je imel Lloyd George daljši govor o odnosajih med Anglijo in Francijo. V uvodu svojega govora je omenil ogromne žrtve, ki sta jih doprinesli Anglija in Francija v zadnji veliki vojni. Spričo toliko žrtev in toliko trpljenja za skupno stvar — je rekel Lloyd George v svojih nadaljnjih izjavah — je nerazumljivo, da se ti dve državi pričkate pri tolmačenju mirovne pogodbe, ki sta si jo priborili s tako ogromnimi napori. Pred kratkim se nismo strinjali s Francijo glede tolmačenja nekaterih delov mirovne pogodbe. Povedali smo si jasno svoja mnenja. To je bilo dobro in prav, kajti jasne besede so najboljša pot do medsebojnega razumevanja. Misel, da bi ena ali druga zavezniška država mogla postopati skrivaj brez vedenja drugih zveznikov, je zelo nevarna. Danes pa smo na pravi poti za sporazum. Prve težkoče so bile srečno pomagane. Dogovorjeno je, da se bodo zavezniški sestali v nekoliko dneh, da rešijo spor. Anglija zahteva le, da se sliši tudi njena beseda, ko gre za tolmačenje mirovne pogodbe, za katero je doprinesla toliko žrtev. Angleška vlada noče nikakor imeti pretežnega in odločilnega vpliva. Takšna zahteva bi bila tako pretirana, da bi je drugi zvezniki ne mogli trpeti. Anglija zahteva zase le toliko vpliva, kolikor ga imajo druge države. Pripravljeni smo iti še dlje in priznavamo, da gre Franciji vsled njenih žrtev, ki so bile največje, posebno upoštevaje, zakaj v nekaterih vprašanjih so njeni interesi neposredno prizadeti.

Komunisti v Jugoslaviji

Vsled umora bivšega, minizerskega predsednika Draškovića, je odredila jugoslovanska vlada dogovorno s parlamentom

drakonične odredbe proti komunistom. Ti vkrepi so sledeči:

Mandati komunističnih poslancev v Jugoslaviji so razveljavljeni. Teh je 59. za

Jugoslovanski komunisti so priobčili v dunajskih listih oklic na komuniste celega sveta. V oklicu popisujejo pritisk, ki ga izvajajo vladne stranke v Jugoslaviji na komuniste, pripovedujejo, da je bilo 10. julija aretiranih v Belgradu do 2000 delavcev, da so jim vzeli vse tiskarne, domove in društvene blagajne ter jih predali socialistom itd. Oklic prosi komuniste celega sveta za pomoč.

Komunistična stranka se je potom posebnega zakona likvidira. Vsaka komunistična, anarhistična ali teroristična propaganda, kakor sploh vsaka akcija v svrhu nasilne spremembe državne oblike ali sodelovanja pri takem delu, se kaznuje s smrtjo, v manj težkih slučajih pa z 20letno ječo. Tudi umor oblastnih organov in političnih oseb se kaznuje s smrtjo. Zanimiva je izjava ministra Pribičevića, češ da zakonski načrt ni naperjen samo proti komunistom kot takim, ampak proti vsem ki se poslužujejo komunistinih metod. — V seji vladnih strank, je bila le točka, da se za politične zločine predvideva smrtna kazen, odklonjena. —

Demonstracije proti komunistom so se bile začele v Sarajevu. Vdrli so bili v »Radnički dom«, metalo ven knjige in jih na ulici sežgali. Položaj je postajal silno kritičen. Nazadnje je prišlo vojaštvo in napravilo mir in red.

Civilisti so se ponudili v službo jugoslovenski državi v boju proti komunistom. Demonstracije v Sarajevu in demohranje »Hrvata« v Zagrebu ter še par drugih slučajev kaže, da mislijo resno. V Jugoslaviji se otvarja doba najhujšega fašizma, ki bode italijanski daleko presegal.

Lipovi bogovi

Hitro smo jo »pogrunjali« kako je z narodnimi veseliciami. Komaj smo izrekli svoj dvom glede nedolžnosti narodnih veselice, že se pojavljajo očitni znaki, kam merijo te veselice.

Ako priredi veselico »lipovski« krožek, mora vse na veselico, gorje mu, kdor bi se odtegoval, ako pa se priredi na vasi kaka druga svečanost je popolnoma drugače.

Teden dni po števerjanski veselici, se ima blagosloviti vodovod v Kojskem. Bila je to nekaka uradna svečanost, koje se lahko vsak vdeleži, ne da bi se s tem kompromitiral. Posebno ako drži jezik za zobmi, ali pa govori pametno.

No tega obojega se »lipovci« silno bojè. Ker so se vrgli na popolnoma demagoško politiko, jim ne kaže, da bi puščali svojemu narodu prevelike svobode, treba ga nadzorovati.

Zato pa čuješ tudi «Edinost», kako ti svari kojščanske bačke.

«Vsak naj gleda, da stori svojo narodno dolžnost», to se pravi, vsak naj gleda, da ga ne zasačimo pri svečanosti, s katerimi bi se lahko povelečevalo tudi italijanstvo, ali če prav ne tega, pa bi vendar zopet lahko nastopil kakov nov Dovgan in mešal politično štreno proti vsakemu programu.

Ne to ne sme biti. Glede kojščanske veselice ni nikakega dvoma, da je bila obsojena, čeravno bi bila moralna dolžnost marsikaterega občinarja. Slovenca, da bi se svečanosti vdeležil.

Nekdaj so grmeli naši veljaki proti javnim plesom in kakor se lahko spominjajo zvesti čitatelji našega lista, smo jim mi v tem pogledu vrlo sekundarili; kajti razpašnost, ki se je vrnila po vojni tudi med naše ljudi, je očitvidna nesreča za naše ljudstvo.

Ravno tako opazujemo z žalostjo, da za «narodne veselice», kjer nastopajo lipovi bogovi ni nobene žrtve preveč. Zmernost v mišljenju in delovanju se zdi, da je popolnoma zginila s površja. Na njiju mesto se vrnja politika mase z vso svojo demagogijo, ki ima devetindeveset od sto slabih strani.

In potem naj pride še kdo in nam trdi, da je pri Slovencih vse drugače kakor pa pri Italijanih. Vsi smo pač iz kosti in mesa in za to imamo našemu bližnjiku le malo predbacivati. Najmanj pa sveda ke dar gre za narodne veselice, pri katerih je vsak narod do skrajnosti nestrpen.

Jutri na pr. pričanja praznovanje obletnice zmagoslanega vkorakanja italijanskih čet v Gorico leta 1916; tudi italijansko veselje, ki bi se ga pa Slovenci za nobeno denar ne vdeležili; čeravno bi pač pri taki priložnosti najlažje pokazali, da rešpektirajo čustvovanje Italijanov, a da zahtevajo naopak tudi rešpektiranje slovenskih narodnih svečanosti.

Toda v hipu, ko bi se res kaj takega zgodilo, bi bilo sveda za vslej ob «lipove bogoe» ki živijo in vspevajo ob razkolu, ali bolje ob globokem propadu med italijanskim in slovenskim narodom.

Za to pa tudi «narodne veselice», ki jih vprizarjajo «lipovi bogovi», niso dosedaj nič drugega kakor priprosto demagoško sredstvo, s katerim se hoče narod zadržati v slepoti, da je politika, ki jo uganjajo slovenski modrijani, edino zveličavna.

To jo dejstvo, o katerem smo hoteli v drugič in zadnjič govoriti. V ostalem pa prepustčamu sodbo našim čitateljem, da dajo, ako se jim zdi to potrebno, v bodoče drugo obličje narodnim veseliceam.

Dosedaj vprizorjene narodne veselice nas spominjajo na nekdanjo rimsko politiko, ki je imela za geslo »panem et circenses« to je »jed in veselice«.

Razlika je danes le-ta, da je včasih plačevala take troške država, danes pa jih mora narod sam plačevati. In to ne znači baš napredka v visokem kulturnem razvoju našega naroda.

Domače vesti

Goriški tramvaj — Mesto brez prometnih zvez je v modernjših časih mesto mrtvo. In ravno električni tramvaj nudi javnosti z relativno majhnimi stroški veliko udobnosti bodisi v poletnih vročih dneh, bodisi v pozimskih mrzlih, deževnih in vetrovnih dneh. Zraven te udobnosti pa nam prihrani tudi mnogo časa, kar je osebno za sedanje kritične čase velikega pomena. Res da je na razpolago vse polno izvoščekov po mestu, ali vsako si ne more privoščiti, da bi za vsakih 20 korakov plačeval 4 lire in še več... stara praksa »fjakerjev« pač.

Pred vojno je bila Gorica glede notranje prometne zveze precej dobro preskrbljena. Imel si na razpolago vsakih deset minut tramvaj, ki je večini redno in točno vozil od tržavnice do južne postaje in obratno. Toda vojna nam je tudi to udobnost ukradla. Skoro rednem letu tega mrtvila, (izvzeti je kratko dobo v. l. 1918, ko so nemški vojaki spravili par vozov iz Vidma v Gorico, da so ž njimi nerodno »verzukali« po mestu), je mestni magistrat pod svojo upravo vspostavil tramvajsko progo, potem ko jo je odkupil od prejšnje privatne družbe. Po zatrdilih merodajnih činiteljev bo tramvajska prometna zveza otvorjena za javnost najkasneje do 15. t. m. Vendar pri vseh teh zatrdilih smo v »cvilibu«, in to vsled moderne navade.

Suša. — Dasi je predvečerašnjem po tolikem času zopet deževalo, nam vendar ne bo dosti pomagamo, kajti suša je že zdavnaj napravila nad pridelki na splošno svojo nalogo v polnem obsegu. Po poljih vidiš turščico in druge pridelke popolnoma suhe kot meseca novembra; listje na drevesih je rumeno in odpada; vrtovi so zimsko odeti; še celo trtam ni po nekaterih krajih prizanesla ta poletna morilka nežnih rastlinskih življenj. In to se ne dogaja samo pri nas, marveč skoro po vseh državah.

V zadnjem času je narastla to plota že nad 52° C. kar zelo učinkovito deluje na človeški organizem naših krajev, ker presega ta toploto človeškega telesa. Samo po sebi je umevno, da v tako veliki vročini se jako hitro množe mikrobi raznih nalezljivih bolezni. V goriški okolici se je razpasla neka nalezljiva črevesna bolezen, ki je zahtevala že mnogo žrtev. Sicer pa ni nič čudnega, če se pojavljajo take bolezni pri takem pomanjkanju še celo slabe vode, pri uživanju od suhe ovenele zelenjave in sadja, zbiranega in ponarejenega vina itd.

V Neblem v Brdih se je zgodila velika nesreča. Dvajsetletni nadebuden sin občespoštovane družine Kocijančičeve, ki se je že v tako poznih letih z vsem vnetostjo posvetil študijam na Tolminskdm učiteljsčju je iz radovednosti raziskoval v svoji sobi granato, ki jo je dobil v vinogradu. A nesreča je hotela, da mu je ta po kratkem raziskovanju razpočila v roki ter ga tako ranila, da se je po hudih bolečinah preselil v srečnejšo domovino.

Obupani družini naše iskreno sožalje.

Žaloigra v Vrtojbi. — Iz raznih virov je zelo različno posneti o pretesljivem dogodku, ki se je odigral pri narodni veselici v Vrtojbi (v nedeljo 31. pr. m.). Naš dopisnik nam pošilja o tem dogodku sledeče pojasnilo, zatirajoč nam da, je bil v hipu nesreče za odrom:

Domink Gorkič, po domače tudi Domen, brat Franca Gorkiča, uradnika na deželnemu odboru v Gorici, je bil slejkoprej marljiv, dostojen, vztrajen in nadarjen mladenič kakih dvajsetih let; pri vsej svoji mladeniški dobi je bil možat in pošten. V svojem prostem času se je jako pridno vpoglabljal v svoje igriške vloge. Svoj čas je dokazal s svojim nad vse uspelim nastopom v vlogi »Domena«, da se ni zastoj trudil. Tudi za sedanjo igro »Tihotapec« je posvetil vso svojo marljivost in pozornost, da bi čim popolnejše izvedel svojo ne baš lahko vlogo »Franceta«.

Toda mladenič je že delj časa bolehal na malariji. Zadnje dni pa je še prav posebno trpel na tej bolezni.

Osebni znanci so mu od kraja odsvetovali nastop, toda ni se dal pogovoriti.

V četrtem dejanju, ko je skočil kot ti hotapec z bodalom v roki, skozi okno, ga je zadela kap.

V smrtnem krču si je še rnil žilo odvodnico.

DOPISI

S Tarnovske planote. Tudi na nas in na naše gozdove ni svet še popolnoma pozabil. Tu pri nas je letos vse natlačeno letoviščarjev. Prešteti je nad 80 družin, ki so prišle iz raznih krajev k nam v goste. Sedaj, ko se v dolini kuhate od vročine, imamo pri nas vse živalno: vse prepeva in se raduje, in mi pa spravimo kakšen belič za poznejše slabše čase.

Zanimanje za naše gozdove so dokazali te dni semkaj došli kongresisti za pogozdovanje in izrabljanje vodnih sil, kateri so v prejšnjih dneh zborovali v Vidmu. Po natančnem pregledu znamenitosti in važnosti našega gozda so se ustavili v Karnici, kjer so se pogostili. Iz raznih govorov je bilo posneti, da imamo v gospodarskem obziru še marsikaj dobrega pričakovati, čeprav je bilo vse skup rečeno le ob priliki izleta. Na vsak način gre g. kmorn. Dr. Pettarinu, komisarju za deželno samouprav s priznanje že radi njegovega toplega priporočila, izražene ga v govoru na visoke goste; po njegovi zaslugi se je menda tudi izvršje ta znameniti obisk naše planote. Razni govorniki so poudarjali nujno potrebo pogozdovanja Krasa, kakor tudi izrabljanja vodnih sil v naši deželi. Upamo, da visokim gg. ostane naša planota v prijaznem spominu, od česar lahko že sedaj računamo na obilen sad tega sestanka.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež,
Červinjan, Kormin, Tržič.

Depoziti - posejila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov,
ki so vporabljivi po celem kraljestvu

Società Servizi Automobilistici

ING. RIBI & C. i

sprejema predznanbe za izleto

ob nedeljah in praznikah v

— Gradež. —

Za nedelje se bile stavljen

proge Kojasko-Dobra, Ajdov-

ščina - Vipava, Krmin - Čedad.

Tiskarna G. Juch

GORICA, VIA MORELLI 14

SPREJEMA VSAKO

TISKARSKO DELO

Agrarni združni Konsorcij v Gorici

Zadruga z omejeno zavezo

Tekališče »Giuseppe Verdi« št. 29 (Mestni dvorec)

Pri tem konsorciju se razprodajajo:

I. **KRMILA:** Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.

II. **SEMENA ZA PAŠNIKE:** Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.

III. **GNOJILA:** napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.

IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO.**

V. **PLUGI** znamke «Sack» in drugih ter razni poljedeljski stroji.